

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De paupertate, ac vitæfrugalitate. cap. xxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A pore innocentes iustitiæ hærebunt, tãdiu non confundentur. Qui ambulat rectè, timet Dominum. Qui planè cernit, misericordiam consequetur. Accepti sunt Domino omnes immaculati in via sua. *Benedicta est omnis anima simplex. Vir simplex credit omni verbo. Benigni sunt habitatores terræ: & innocentes relinquentur in ea. Quia recti habitabunt in ea.*

B Duplici modo innocentiam intelligimus. Aut enim rationis ope à peccato nos ipsos auerentes, ac per longam animi attentionem, & virtutum studium, velut radicem quandam vitij excidentes, quatenus eo prorsus caremus, innocentis nomen accipimus: aut rursus innocentia est, nondum collecta mali experientia: cum videlicet plerumque à iuuenilem aetatem, vel aliquod vitæ institutum, quidã aliqua vitia minimè experti sunt. Verbi gratia: innocetia puer superbiã nescit, doli & fraudis ignarus est. Sunt rursus, qui, quoniam ruri degunt, mercaturæ versutias & forefies conflictationes ignorat. Tales porò innocetes dicimus: nõ quòd animi inductione à vitio remoti sint, sed quòd nondũ vitiosas animi affectiones ipsis experiri contigerit. Certa porò simplicis hominis nota in morũ simplicitate posita est.

Simplices atque à dolo alieni mores, anima arcana facile produnt. Parum cantã est simplicitas, ac benignitas interdum imbecilla est: minimèque vitium suspicatur, qui à vitio liber & immunis est. Qui ad vitium minimè propensus est, ne ad suspicandum quidem procliuus est.

C Simplicitas apud Deum in summo pretio est. Calliditas enim, etsi in probis, ac diuinæ legi consentaneis conatibus probanda est: nunquam tamen inter virtutis suauitates recenseri queat.

DE PAUPER TATE, AC VITÆ FRUGALITATE. CAP. XXVI.

D **M**ELIUS est modicum iusto super diuitias peccatorum multas. Melius est vocari ad olera cum charitate, quàm ad vitulum saginatum cum odio. Melior est exigua sumptio cum iustitia, quàm multa germina cum iniustitia. Melior est buccella sicca cum gaudio in pace, quàm domus plena victimis cum iurgio. Diuitias & paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria: ne fortè satiatius, illiciar ad negandum, & dicam, Quis est Dominus? aut egestate compulsus, furer, & peierem nomen Dei mei. Mel inuenisti: comede quatum satis est: ne fortè satiatius euomas illud. Comedere multum mellis non est bonum.

Melior est pugillus vnus cum requie, quàm duo manipuli cum labore. Vita sibi sufficietis operarij cõdulcabitur: & in ea inuenies thesaurum. Somnus sanitatis in homine parco.

Nolite possidere aurum, neque argentum, neque æs in zonis vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque duo calceamenta, nec virga n.

E Dignus est enim operarius mercede sua. Multitudinis autem credentium erat cor vnum, & anima vna: nec quisquam eorum quæ possidebat, aliquid suum dicebat esse, sed erant ipsis communia.

Argentum, aut aurum, aut vestem nullius concupiui, sicut ipsi scitis, quia necessitatibus meis, & eorum, qui mecum erant, ministrauerunt manus istæ.

Ego enim didici, in quibus sum, sufficiens esse. Scio humiliari, scio & abundare. In omnibus eruditus sum, & saturari, & esurire, & abundare, & penuriam pati. Omnia possum in eo qui me confortat Christus.

Contenti præsentibus. Ipse enim dixit, Non te deseram, nec te derelinquam.

Noli aquam bibere, sed modico vino vttere propter stomachum, & frequentes tuas infirmitates. Est autem magnus quæstus, pietas cum sufficientia. Nihil enim intulimus in mūdum: haud dubium, quia nec quicquam auferre possumus.

Habentes igitur alimenta & vestimenta, his contenti simus.

Fac magnum animum habeas. Parietes autem tam parui quam ampli eundem usum præbent.

Basil. ex Sylon. Non amplas amo diuitias, sed viuere paruo,
Dummodò pauperies sit sine labe mihi.

Orat. 1. de Ierim. Vis ea, quæ animantium vitam dispensat, moderatum: c. paruum cibum facile conficit,
Nimia e- atque in eius, quod alitur, substantiam vertit: cum autem profusam ac multiplicem cibo-
rum copiam accepit, ac deinde imbecillior est, quam ut eam plenè atque integrè concoque-
dicitas re possit, varia m. rborum genera procreat.

Ex Ca- non. Abusus est ultra necessitatem facta impensa. Eò vestium usus tendit, ut carnem, G
quantum ad frigoris & æstus iniurias propulsandas satis sit, obtegant. Hunc ultra su-
sceptræ paupertatis modum Dominus præscripsit, ut ad unicam tunicam omnes cuiusque
opes redigantur.

Nazianz. Nihil ex his rebus magni æstimamus, quæ postquã in fauces transmissæ sunt, pari postea
honore sunt, imò potius æquè viles ac contemendæ. Verum adè simpliciter atque ex tem-
pore viuimus, ut parum inter nos ac bestias intersit, quibus victus instrumentorum om-
nium & artificiorum & pers est.

Honestæ paupertas opibus iniquè partis antecellit.

Graue est paupertate laborare: at grauius est iniquè comparatis opibus affluere.

Cyilli. Condimenti loco sit tibi fames, nec satietatem satietate cumulare, atque appetitum per H
crapulam obtundere.

Chrysof. Qui diem tibi dat, ea quoque, quæ in diem opus sint, dabit. Pauca rectè habere mul-
tò præstantius est, quam multa sceleratè.

Nili. Frugalitatis vitæ degendæ ratio, vbi longius processerit, libidinis disciplinas delet. Ci-
bis vitæ non tam incundis quam vtilibus.

Euagr. Vir probus paucis rebus eget, ut qui in immortalis & mortalis vitæ tanquam confinio
sit. Nam quòd eget, id ei propter mortale corpus accidit: quòd autem non multis rebus opus
habet, id ei propter animam immortalitatis cupiditate flagrantem contingit.

DE FRAUDE CERTO CONSILIO FA- I

Et: & quòd ea, cum dolo caret, laudem ei qui fecit, conciliat.

CAPVT XXVII.

Gene. 27.

DIXIT Rebecca ad Iacob filium suum iuniorem: Audiui patrem
tuum loquentem cum Esau fratre tuo, & dicentem ei: Affer mi-
hi de venatione tua, & fac cibos ut comedam, & benedicam tibi
coram Domino, antequam moriar. Nunc ergo fili mi, acquiesce
cõsiliis meis: & perge ad gregem, & affer mihi duos hoedos
optimos, ut faciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter vesci-
tur: quas cum intuleris, & comederit, benedicat tibi priusquam moriatur. Cui ille K
respõdit: Nosti quòd Esau frater meus homo pilosus sit, & ego lenis: si attrecta-
uerit me pater meus, & senserit, timeo ne putet me sibi voluisse illudere, & inducat
super me maledictionem p benedictione. Ad quæ mater: In me sit ista maledictio,
fili mi: tantum audi vocem meam, & perges affer quæ dixi. Abiit, & attulit, deditq;
matri. Parauit illa cibos, sicut velle nouerat patrem illius. Et vestibus Esau valde bo-
nis, quas apud se habebat domi, induit eum: pelliculasq; hoedorum circumdedit mani-
bus, & colli nuda protexit. Deditq; pulmentum, & panes, quos coxerat, tradidit.

Gen. 31.

Rachel festinans, abscondit idola subter stramenta cameli, & sedit desuper. Et
ait patri: Ne irascatur dominus meus, quòd coram te assurgere nequeo: quia
iuxta consuetudinem foeminarum nunc accidit mihi.

38.

Nunciatum est Thamar, quòd fover illius ascenderet in Thamnias ad tonden-
das oves. Quæ depositis viduitatis vestibus, assumpsit theristrum: & mutato ha-
bitu